

Motion till riksdagen

1989/90:So426

av Mona Saint Cyr (m)

Kiropraktorer

Kiropraktiken blev våren 1989 erkänd i lag. Manipulationsbehandlingen är varumärkt. Kiropraktorkategorin Doctors of Chiropractic är legitimerad. Så långt är allt gott och väl. Patienten har fått denna information men har svårt att förstå varför ersättning inte självklart då utgår vid givna behandlingar. Andra patienter får ju.

Om legitimeringen innebär ett erkännande, och detta måste man utgå ifrån, så rimmar det förhållandet illa med den konsekvensen, att ersättningsfrågan inte är löst. Hur kommer det sig, att det allmänna träder in med ersättning vid manipulationsbehandling, om denna ges av läkare eller sjukgymnast? När den utföres av den på detta speciella område bäst utbildade, utgår ingen ersättning. Förhållandet är ologiskt.

Därför bör regeringen snarast tillse att patienter hos legitimerade kiropraktorer också tillerkänns ersättning.

En naturlig uppföljning till vårens beslut är också att regering och riksdag överväger titelskyddet för de legitimerade kiropraktorerna. Det skulle också medverka till ett slutligt erkännande av de legitimerade kiropraktorerna som en del av landets hälso- och sjukvårdspersonal.

Men innan dess saknas ytterligare några komponenter för att bilden ska vara fullständig. Kiropraktorn har inte rätt att sjukskriva en patient som går på behandling. För patienten innebär detta givetvis ett extra bekymmer, då denne förutom själva behandlingen också måste söka upp en läkare för att bli sjukskriven. Om kiropraktorn erkändes fullt ut i sin yrkesutövning med de medel som hans utbildning och kunskaper medger, skulle han förfoga även över detta instrument. Sjukskrivningsrätten hänger intimt samman med behandlingsrätten för en legitimerad utövare. I dessas utbildning ingår även röntgen, varför remissrätten är ännu ett medel i förutsättningarna för en heltäckande behandlingssituation. Detta skulle förmodligen också underlätta uppbyggnaden av det teamwork som kan upprättas mellan olika kategorier av sjukvårdspersonal och som totalt gynnar patienten.

Man bör erinra sig att Sverige med vårens beslut onckligen närmat sig förhållandena i grannländerna Danmark och Norge. Man bör också ha i minnet det nordiska intresset för en gemensam nordisk utbildning av kiropraktorer, vilande på en likartad lagstiftning. Odense universitet arbetar positivt i detta syfte, vilket skulle innebära goda forskningsmöjligheter för hela Skandina-

vien. Därmed skulle givetvis svenska myndigheter också få välbehövlig och bättre insyn i de legitimerade kiropaktorernas utbildning och kompetens.

Mot. 1989/90
So426

De omnämnda frågorna torde ha en gemensam nämnare däri, varför det vore angeläget att Sverige snarast tog initiativ till en gemensam nordisk hantering av hela frågan i anslutning till Nordiska rådets redan pågående utredning om en gemensam utbildning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om titelskydd, remissrätt och sjukskrivningsrätt för legitimerade kiropaktorer samt initiativ till en integrering av dessa frågor i utredningen om en nordisk kiropaktorutbildning.

Stockholm den 16 januari 1990

Mona Saint Cyr (m)